

PREFAȚĂ

Subsemnata, profesor dr.ing. Filofteia Negruțiu, cadru didactic la disciplina Împăduriri, am analizat cu mult interes lucrarea „Consecințele despăduririlor. Reconstrucția ecologică a Vrancei”, cu autorii: Bogdan Neculai, Constandache Cristinel, Nistor Sanda și am constatat următoarele.

Lucrarea se caracterizează printr-un ridicat nivel științific, fiind apreciată ca un documentar de bază, atât pentru personalul care activează în domeniul silvic, cât și din afara acestuia.

Mai întâi, se face o apreciere asupra pădurilor mondiale prezentând date concrete și totodată, se fac și unele aprecieri asupra pădurilor României. Legat de distrugerea și diminuarea pădurilor mondiale se face referire cu date concrete la fenomenul de deșertificare a Terrei, realizându-se o scurtă caracterizare și evoluție în decursul timpului a acestui fenomen.

Datorită faptului că zona Vrancei, montane și depresionare, care face obiectul acestei lucrări a fost în trecut o zonă izolată și total inaccesibilă, înainte de a se trece la descrierea situației pădurilor din zonă s-au prezentat condițiile fizico-geografice ale acestei zone și totodată s-a făcut o mică incursiune în trecutul istoric al Vrancei.

De precizat că, în decursul timpului au apărut publicații legate de pădure și rolul ei polifuncțional. În schimb, această lucrare a venit cu ceva nou, în sensul că, a arătat cauzele distrugerii pădurilor și consecințele acestora (degradarea terenurilor), a arătat ce lucrări s-au întreprins pentru refacerea patrimoniului forestier și ameliorarea terenurilor degradate, fiind descrise lucrările de pregătire și de plantare a terenului și arătând rezultatele obținute. Iar toate aceste detalii sunt însoțite de fotografiile executate la timpul respectiv.

Lucrarea arată că, deși această zonă a fost complet inaccesibilă, putându-se circula numai cu mijloace hipo, în perioada 1890-1937 s-au tăiat ras circa 70.000 ha pădure. Aceste tăieri s-au făcut de către societăți străine, care au instalat căi ferate înguste și funiculare pe firul văilor, ulterior aceste instalații fiind desființate.

O altă problemă deosebită în Vrancea a fost defrișarea în timp a pădurilor de pe versanții văilor locuibile, defrișare care a dus la degradarea a mii de hectare de teren.

În continuare, se arată efortul depus de silvicultori pentru împădurirea a peste 80.000 ha terenuri până în 1990 din care circa 11.000 ha, terenuri degradate.

Lucrarea prezintă în detaliu măsurile întreprinse de pregătire și plantare a terenului, concretizând aspectul dezolant al acestuia și felul lucrărilor prin fotografii locale. S-a arătat rolul deosebit al lucrărilor de corectare a torenților, lucrări care împreună cu cele de împăduriri au schimbat în bine peisajul vrâncean.

Pentru a se arăta concret modul de lucru la împădurirea terenurilor degradate, s-au luat ca exemplu câteva perimetre de ameliorare cu condiții extreme pentru instalarea vegetației, perimetre care au fost constituite, s-au stabilit soluții tehnice și s-a acordat asistență tehnică de către Stațiunea ICAS Vrancea. În final, lucrarea se încheie cu prezentarea actuală a peisajului vrâncean.

Am toată admirația față de autorii lucrării:

- Neculai Bogdan, coleg de an și grupă, după absolvirea facultății în 1956 a fost numit șef al Ocolului Silvic Năruja unde se împădurea în jur de 1000 ha anual (integrale și completări). În 1962, a fost numit șef al Stațiunii de Cercetare ICAS Vrancea, ocupându-se cu lucrări de cercetare, proiectare și de asistență tehnică la împădurirea terenurilor degradate. În perioada 1962-1964, urmează cursurile postuniversitare la Institutul Politehnic București obținând titlul de inginer economist în silvicultură. În 1975, revine la Direcția Silvică Vrancea pe postul de șef birou împăduriri până în 1990, când s-a pensionat. A colaborat și colaborează și astăzi cu generația tânără de cercetare în silvicultură împărțând din experiența proprie;

- Cristinel Constandache care a absolvit Facultatea de Silvicultură din Brașov în 1990, de atunci lucrează la Stațiunea ICAS Focșani și a obținut titlul de doctor în silvicultura la specialitatea ameliorații silvice în anul 2003;

- Sanda Nistor, studentă eminentă la Facultatea de Silvicultură din Suceava, activează în cadrul Stațiunii unde a obținut în 2011, titlul de doctor în ameliorații silvice.

Îi felicit pe autori și le doresc și în viitor o bogată activitate în domeniul ocrotirii și refacerii pădurii, „aurul” verde al României.

Prof.dr.ing. Filofteia Negruțiu